

שילוב נוער וצעירים טרנסג'נדרים במסגרות חוץ ביתיות

בית דור
החופש לבחור

אותות

דלת לחיים חדשים

נצי

שילוב נוער וצעירים טרנסג'נדרים במסגרות חוץ ביתיות

עלון זה נכתב על ידי צוות בית דרוור - קורת הגג היחידה בארץ לנוער להט"ב בסיכון. מטרת העלון לסייע למסגרות חוץ ביתיות לשלב בצורה מיטיבה בני נוער על הקשת הטרנסג'נדרית ולהציע פתרונות לסוגיות שמעסיקות אותם. בשנים האחרונות הכשיר צוות בית דרוור מסגרות מגוונות שלקחו על עצמן לשלב בני נוער טרנסג'נדרים: מסגרות בחסות הנוער (מעונות נעולים והוסטלים), פנימיות חינוכיות, פוסט אשפוזיות, משפחתונים ועוד.

קצת על בית דרוור

בית דרוור הינו קורת גג לנוער להט"ב המיועדת לבני נוער במצבי סיכון ומצוקה בגילאי 12-18 הזקוקים למענה הלנתי חירומי. המסגרת היא ארצית ומיועדת לבני נוער מכל מגזרי החברה הישראלית, שהמשותף להם הוא חוסר יכולתם להמשיך להתגורר בביתם, שלא פעם נובע מקשיים בקבלת נטייתם המינית ו/או זהותם המגדרית. בית דרוור הוא חלק מרצף המענים של משרד הרווחה - רשות חסות הנוער, ומופעל על ידי עמותת אותות - דלת לחיים חדשים. מטרת המסגרת היא להציע מענה הלנתי זמין ומיידי, התערבות במשבר וטיפול קצר מועד (הכולל התערבות משפחתית) במטרה לשלב את הנער. בחזרה במשפחתו או במסגרת המשך ארוכת טווח.

מונחים והגדרות

טרַנְסְגֵ'נְדֵר: הוא מונח הכולל קשת רחבה של זהויות שקשורות לחוויית אי הלימה בין זהותו המגדרית של אדם לבין המין אליו שויך בלידתו ו/או לבין מינו הביולוגי. אצל מרבית האנשים ישנה הלימה בין הפרמטרים הללו, וההערכה היא כי בין 0.3% ל-3% מהאוכלוסייה חשים תחושה של חוסר התאמה כזו בעוצמות שונות.

סיסג'נדר: משהו שאינו טרנס. מונח המתאר מצב בו אדם חש התאמה בין זהותו המגדרית לבין המין אליו שויך בלידתו. והוא/היא חשים. זה הזדהות איתו.

גברים טרנסג'נדרים / FTM-FEMALE TO MALE: חלקם, עוברים או עברו תהליך התאמה מגדרית. הפניה לגברים טרנסים היא בלשון "אתה" (קרי - הפניה תמיד בזהות המגדרית ולא במין הביולוגי).

נשים טרנסג'נדריות / MTF-MALE TO FEMALE: חלקן, עוברות או עברו תהליך התאמה מגדרית. הפניה לנשים טרנסיות היא בלשון "את".

ג'נדר קוויר: מגוון זהויות מגדריות שאינן בינאריות. זהות מגדרית בינארית מפרידה בין גבר ואישה ורואה את המגדר כקבוע ויציב. לעומת זאת זהות א-בינארית יכולה להכיל חלקים גבריים, נשיים, ניטרליים ואחרים, ויכולה להיות נזילה ולא קבועה. אנשים ג'נדרקווירים או א-בינאריים יכולים להזדהות במגדר מעורב (לשון פניה מעורבת), כחסרי מגדר או בזהויות נוספות.

דיספוריה מגדרית: תחושה של לחץ ואי נוחות שמקורה בפער בין תחושת הזהות המגדרית לבין המין אליו האדם שויך בלידתו. הגדרה זו נכנסה ל-DSM-V בשנת 2013 והחליפה אבחנה קודמת של "הפרעה בזהות המגדרית" לפיה מצוקות הנובעות מחוויית המגדר מוגדרות כהפרעות נפשיות. כיום ישנה הבנה כי אי-נוחות מגדרית, אינה בפני עצמה הפרעה נפשית. המרכיב הקריטי בדיספוריה מגדרית הוא נוכחות קלינית של מצוקה שמשויכת למצב זה.

גישה מאששת מגדר (GENDER AFFIRMATIVE CARE): גישה אשר רואה בכבוד ואישוש הזהות המגדרית של אדם מרכיב בסיסי בהנגשת שירותי טיפול ובהקלה על דיספוריה מגדרית.

הקדמה

פעמים רבות, מהלך של התאמה מגדרית כרוך בשינוי מאפיינים גופניים (סממני מין ראשוניים ומשניים), להשגת תחושה של נוחות בגוף ולשיפור הביטחון העצמי. אך לא כל האנשים הטרנסים מעוניינים בהתערבות רפואית. הליכים רפואיים להתאמה מגדרית מטרתם להקל על המצוקה הנפשית, אך הם אינם מרכיב יחיד או הכרחי בזהותו המגדרית של אדם.

בני נוער להט"בים ובייחוד טרנסג'נדרים הנמצאים על רצף הסיכון ומגיעים למסגרות חוץ ביתיות, סובלים מ"סיכון כפול ואף משולש". הם מתמודדים עם הצטלבות הקשרי חיים קשה: העדר עורך משפחתי מיטיב; הימצאות על רצף חסרות הבית; אי קבלה של זהותם הלהט"בית; פעמים רבות גם התמודדות עם השלכות של טראומות התפתחותיות; לרוב שייכות למיקומי שוליים חברתיים. מצבם של בני נוער טרנסג'נדרים חמור אף יותר: בתוך התא המשפחתי טרנסג'נדרים סובלים מדחייה וניכור בשיעור גבוה, חשופים לאלימות פיזית, מינית ומילולית בשיעורים גבוהים וכבני נוער המפגינים שונות מגדרית, הם חשופים במיוחד לבריאות. באופן שלא ניתן לנתק מהיבטים שונים של אפליה כלפי טרנסג'נדרים, שיעור האובדנות בקרב טרנסג'נדרים גבוה באופן חריג - 48% מהקהילה הטרנסג'נדרית דיווחו כי ביצעו ניסיון/ות אובדני/ים.

הסיכון המשולש נובע מחוסר בנגישות של שירותי רווחה לאוכלוסיות אלו ובפרט לאוכלוסייה הטרנסג'נדרית. בין המטרות של בית דרור לפעול לצמצום חוסר ידע והיעדר היכרות של אנשי מקצוע וטיפול במפגש עם להט"בים בכלל, וטרנסג'נדרים בפרט.

תהיו מרחב בטוח

כחלק מגישה טיפולית מאששת מגדר, אחריות אנשי הטיפול וההדרכה להיות רגישים במיוחד ולאפשר מרחב בטוח על-מנת להצליח להעניק טיפול הולם. מרחב בטוח הוא מרחב שאין בו צורך להסתיר.

שם ולשון פניה

כשנפגשים לראשונה אפשר להקשיב לאופן שבו בני הנוער מציגים את עצמם. לעיתים הנראות של הנער או הנערה אינם תואמים את האופן שבו הם מתייחסים לעצמם, לכן חשוב לא להניח הנחות. אפשר גם לשאול שאלות אם הדברים אינם ברורים. לדוגמא, אפשר לשאול "איך לפנות?" או "מה לשון הפנייה?". עצם השאלה יכולה להיות גשר להמשך שיח פתוח ומשתף. בכל מקרה של טעות אפשר להתנצל בקצרה, להמשיך הלאה ולהקפיד שלא לטעות בפעמים הבאות. כמו כן חשוב שהצוות יאפשר לנער או לנערה להתלבש איך שרוצה ולתת ביטוי לזהות מגדרית שלו.ה גם אם היא נזילה ולא קונפורמית. גם אם הלבוש או המראה של הנער.ה "הפוכים" ממה שאיש הצוות מצפה, חשוב לכבד את הבקשה של הנער.ה ולהסתמך על רצונו.ה. כמו כן על הצוות לאפשר מקום לחקירה מגדרית ואמביוולנטיות ביחס למגדר. למשל יש מקרים בהם לשון הפניה מעורבת, או שבקשת הפניה משתנה. במקרים אלו חשוב לכבד את הבחירה ולעשות מאמצים לקבל את בקשת הנער.ה.

רק מילה: "לעבור". המונח מתייחס ליכולתו של אדם טרנסג'נדר להיתפס על ידי הסביבה במגדר הרצוי ומעבר לכך, לא להיתפס כטרנסג'נדר. כך למשל נערה טרנסג'נדרית יכולה "לעבור" כאישה, ואנשים במרחב הציבורי יחשבו שהיא אישה סיסג'נדרית. האפשרות "לעבור" בדרך כלל תתקיים אחרי שינויים הורמונליים אך לא בהכרח, ונראה שככל שהנערה יותר "עוברת" ונראית יותר כפי שאנחנו רגילים לראות אישה, כך יהיה לה קל יותר לא למשוך אליה תשומת לב. אך גם אם הנער.ה לא "עוברת" - בכל הנוגע לפנייה ולהתייחסות המגדרית חשוב לפעול רק עפ"י בקשת הנער.ה.

התאמת מסמכים

פעמים רבות השם והמין במסמכים הפורמליים השונים אינו דומה לאלו שהנער או הנערה משתמשים בהם. חשוב מאוד לנסות ולהתאים את המסמכים - בבית הספר, במוסד ומול גורמי הטיפול, או לכל הפחות להוסיף התייחסות לכך, כדי לשמור על רצף טיפולי ולנסות לצמצם מקרים בהם הנער או הנערה נאלצים לתקן ולהסביר, דבר שעלול לעורר חוסר נוחות, מבוכה ואף מצוקה.

מגורים ומקלחת

חדרי המגורים צריכים לאפשר מרחב בטוח לכולם. כאשר יש הפרדה במתקנים בין בנים ובנות, חשוב לתת משקל לרצון של הנער או הנערה בבחירת המתקנים במידת האפשר (חדרים, מקלחות, שירותים, וכו') או שימוש במתקן נפרד. על פי רוב, נשים טרנסיות החיות את חייהן כנשים, יבקשו להשתלב עם נשים, וגברים טרנסים החיים כגברים, יבקשו להשתלב עם גברים. עם זאת, ייתכנו מצבים אחרים. לדוגמה, נערה טרנסית שמרגישה בנוח יותר בחדר של בנים, או נער טרנס שחושש מאלמות מצד גברים סיסג'נדרים ויעדיף להשתלב עם בנות.

מיניות

המרחב צריך לאפשר דיון פתוח ולא מצמצם על מיניות ולתת מקום לחינוך למיניות להט"ב בית בריאה. ככל שיש יותר צורך בהסתרה ו"הישארות בארון" כך קיים סיכון גדול יותר לפגיעה ופעילות מינית במחשכים. על אנשי הצוות להיות מודעים לקשיים של טרנסג'נדרים בקיום מגע מיני (דיספוריה), ובכל שיח על מיניות - לזכור את קיומם של מגוון המגדרים. למשל - אם פותחים קבוצת מיניות בריאה במסגרת של נערות אשר שווה בה נערה טרנסג'נדרית, חשוב לזכור שאברי המין של אותה נערה הם זכריים ושונים משל שאר הנערות. יש לתת מקום גם למיניות שלה בתוך הקבוצה.

גבולות ברורים ואפס סובלנות כלפי גילויי להט"בופוביה

חשוב מאוד שמדיניות המסגרת תכיל גבולות ברורים של פרטיות כגון איסור מגע ללא רשות, דרישה מבני נוער נוספים להימנע משאלות בלתי-רלוונטיות, כגון שאלות על אברי גוף ומין או שאלות על מיניות טרנסית (למשל איך מקיימים יחסי מין). שאלות אלו עלולות להתפס כפוגעניות. יש לאסור בדיחות וגילויי להט"בופוביה, כמו גם שימוש במילים "הומו" או "קוקסינלית" כקללות. יש לאפשר לבני נוער להגיש תלונה על גילויי להט"בופוביה תוך כדי שמירה על אנונימיות.

רק מילה: ריקליימינג. משמעות המושג היא "מהלך פוליטי דרכו קבוצה לוקחת מילה שנועדה לבזות ומאמצת אותה ממקום של העצמה". לדוגמה המילה "קוויר", אשר במקור שימשה כמילת גנאי כנגד חברי הקהילה. לכן יכול להיות שתתקלו בנער גאה משתמש במילה "הומו" כשהוא פונה לנער אחר מהקהילה, או נערה טרנסית שמתייחסת לעצמה כ"קוקסינלית". צריך להבין שלשימוש בשפה בתוך הקהילה יש משמעות שונה, וכאשר אותן מילים מגיעות מנוער סיסג'נדר/סטרייט הן יכולות להיחשב פוגעניות.

שמירה על פרטיות

יש לנקוט משנה זהירות בכל הנוגע לחשיפת מידע בדבר זהותו המגדרית של הנער. ובדבר תהליך השינוי הפיזי שעוברת, במיוחד בעת העברת מידע לגורמי חוץ. יש לעשות זאת תוך שיתוף הנער. וקבלת הסכמתו.

רגישות

חשוב להיות רגישים לעובדה שבני נוער הנמצאים על הקשת הטרגנטית מתמודדים עם קשיים ייחודיים. למשל, לקום בבוקר ולגשת לשירותים משותפים יכולה להיות חוויה מאתגרת עבור נערה טרגנטית, במקרה ושאר בני הנוער יראו אותה לא מאופרת. לכן חשוב להיות קשובים לצרכים ולאפשר הקלות במידת הסביר (למשל תוספת זמן התארגנות). חשוב לזכור להתייחס בשוויוניות כלפי בני נוער טרנסגנדרים אך לא להתעלם מהנושא והצרכים הייחודיים.

הנגשה

חשוב שאנשי הטיפול יחזיקו במידע בירוקרטי ורפואי. במקרה של חוסר ידע - זו אחריותנו ללמוד או להפנות לגורם בר-סמכות תקפה יותר כדי להעניק את הטיפול הטוב ביותר. בנוסף, חשוב לאפשר נגישות לפעילות חברתית של הקהילה הגאה כגון קבוצות של איגי (ארגון נוער גאה). תחושת שייכות יכולה למזער חוויה של ניכור ובידוד, ולהעצים תחושות של ערך ודימוי עצמי. ניתן להפנות גם את המעגלים הקרובים דוגמת הורי הנערה. לקבוצות הורים (ארגון תהלה) או לקליניקה לטיפול משפחתי (האגודה למען הלהט"ב).

צוות מהקהילה הלהט"בית

עודדו כניסה של צוות מהקהילה הלהט"בית. דמויות טיפוליות מהוות מודלים להזדהות ולחיקוי. במקרים רבים נוכחות של אנשי צוות מקהילת הלהט"ב מאפשרים שיח פתוח יותר על מיניות ויכולים לעודד בני נוער לצאת מהארון ולשתף את הצוות במצוקותיהם. חשוב שאנשי הצוות ירגישו ביטחון לצאת מהארון גם בפני קולגות במקום העבודה ולשם כך יש לפעול באותה מדיניות של אכס סובלנות כלפי גילויי להט"ב בפוביה גם בקרב הצוותים.

נוכחות של סמלים להט"בים במסגרת

חשוב לשרר לכלל בני הנוער במסגרת שיותר לדבר על מיניות במרחב, ומותר לצאת מהארון. דגלון גאוה, או מדבקה עם צבעי הגאוה בחדר העו"ס או המנהלת יכולים לסמן שכאן יש מרחב בטוח ללהט"בים.

טיפולים להתאמה מגדרית

לא כל האנשים הטרנסגנדרים רוצים טיפולים רפואיים להתאמה מגדרית. אך עבור מי שכן, טיפולים אלו הם צורך רפואי של ממש ומהווים גורם מכריע בשיפור איכות החיים, ע"י הפחתת המצוקות האישיות בהתמודדות עם דיספוריה מגדרית, והמצוקות החברתיות בהתמודדות עם אפליה, סיכון ואלימות. מחקרים מהשנים האחרונות מראים כי האפשרות לעבור את התהליכים הללו מביאה לשיפור בבריאות הפיזית והנפשית של מי שרוצה בהם.

התהליך של כל אדם טרנסגנדר הוא ייחודי. לאנשים שונים יש רצון וצורך בהליכים שונים לשינוי סממני המין.

אפשר לסווג תהליכים של התאמה מגדרית בצורה הבאה:

תהליך חברתי - שינוי בלשון הדיבור (לשון זכר/נקבה או מעורבת או נייטרלית), שינוי בלבוש ושינוי השם.

תהליכים רפואיים, פרא-רפואיים, קוסמטיים - טיפולים הורמונליים וכירורגיים, אימון לנישוי קול, הסרת שיער ועוד

הליך ממסדי/חוקי - שינוי שם ופרט המין במרשם האוכלוסין. שינוי פרטים בגופים ממסדיים שונים.

טיפולים הורמונליים

טיפול הורמונלי הוא אחד ההליכים הנפוצים כחלק מתהליך לשינוי מגדרי, בשל השפעתו על רבים מסממני המין, והזמינות הגבוהה יחסית של טיפול זה. טיפול הורמונלי יכול להינתן על ידי רופא משפחה/לדים או על ידי רופא אחרת שמתמחה במערכת ההורמונלית בגוף (אנדוקרינולוגית או גינקולוגית).

טיפול הורמונלי בגיל ההתבגרות

ישנם סוגים של טיפולים הורמונליים שמתאימים לנוער, החל מתחילת ההתבגרות המינית. הטיפול המקובל, הינו טיפול בחסמים ("בלוקרים"), של הורמוני מין. מטרת הטיפול היא לעכב את ההתפתחות המינית, ואיתה את התפתחות סממני המין המשניים (שלעיתים מעוררים מצוקה אצל נוער טרנס), ולאפשר לנוער או לנערה את הזמן הדרוש כדי לגבש את זהותה, ולהבין את רצונה בנוגע לתהליך המגדרי. לאחר פרק זמן של טיפול בחסמים, ולאורך גיל ההתבגרות, נשקלת האפשרות להוסיף טיפול הורמונלי (CROSS SEX), או לחילופין, להפסיק את השימוש בחסמים. השפעת הטיפול בחסמים הינה הפיכה.

טיפול באסטרוגן

הטיפול לנשים טרנסג'נדריות, או מי שמעוניינות בגוף נקבי יותר, הוא באסטרוגן וחוסמי טסטוסטרון. לאורך זמן הטיפול מביא לסדרה של שינויים. ביניהם: צמיחה של חזה, שינוי בפיזור השומן בגוף ומעבר של שומן מהבטן לירכיים ולאגן, האטה בצמיחת שיער פנים וגוף, שינויים במראה הפנים, העור הופך לעדין וכחות שומני, הקטנה במסת השריר בגוף, התכווצות האשכים, שינוי בחשק המיני. רוב שינויים אלו הם הפיכים, אך לטיפול זה עלולות להיות השלכות בלתי הפיכות על פוריות.

טיפול בטסטוסטרון

הטיפול בגברים טרנסג'נדרים, או מי שמעוניינים בגוף זכרי יותר, הוא בטסטוסטרון. לאורך זמן הטיפול יכול להביא לשינויים הבאים: שינוי בפיזור השומן בגוף והפחתת שומן באזור הירכיים והאגן, שינוי במראה הפנים, צמיחה של שיער פנים וגוף, עיבוי הקול, גדילה של הדגדגן, שינוי בחשק המיני, עור שמנוני ועבה יותר, ועוד. חלק משינויים אלו הם בלתי הפיכים, כמו צמיחת ועיבוי הקול אך חלקם בהחלט הפיכים. יכולות להיות השלכות על פוריות במקרה והטיפול מתחיל לפני השלמת ההתבגרות המינית, אך ידועים מקרים רבים של גברים טרנסג'נדרים שהפסיקו את הטיפול בטסטוסטרון והצליחו להיכנס להריון תקין.

הטיפול ההורמונלי ניתן בישראל לרוב בידי אנדוקרינולוגית שמתמחה בנושא על-אף שמדובר בטיפול שגם רופא משפחה יכול לתת. בסוף העלון ניתן למצוא קישור למנוע חיפוש לאנשי מקצוע המומחים בתחומים, ביניהם רופאי משפחה טרנספרנדליים ואנדוקרינולוגיות/ עם ניסיון בתחום. לפני תחילת טיפול הורמונלי נדרש גם אישור של גורם מטפל מבריאות הנפש. ניתן להשיג חוות דעת זו גם מעו"ס או פסיכולוגית.

רק מילה: טיפול פיראטי. חשוב להגיד שבהעדר תמיכה, מודעות או יכולת, בני נוער טרנסג'נדרים רבים פונים לרחוב להשיג הורמונים ללא מרשם ("בשחור"). לנטילת הורמונים ללא מרשם עלולות להיות השלכות חמורות מאוד על בריאותם של בני הנוער, ואף סכנת מוות. כל נטילת הורמונים מחייבת מעקב חודשי ובדיקות דם. ישנם בני נוער שיפנו להליכים רפואיים נוספים בצורה פיראטית וללא פיקוח, כגון הזרקות סיליקון. חשוב להיות ערניים לכך, לנהל שיח ואף לנקוט במדיניות של הפחתת נזקים ככל האפשר.

ניתוחים

הליך להתאמה מגדרית יכול לכלול ניתוחים שונים הנדרשים על מנת שהאדם יוכל לחיות ברווחה על פי זהותו המגדרית. בין ניתוחים אלו יכולים להיכלל:

- ניתוחים באיברי המין החיצוניים (VAGINOPLASTY, PHALLOPLASTY, METOIDIOPLASTY)
- כריתת/הסרת איברי רבייה פנימיים
- ניתוחי חזה (הגדלה, הקטנה, עיצוב חזה גברי)
- שיוף גרוגרת
- ניתוחי פנים

ניתוחים יכולים להיות חלק מתהליך ההתאמה המגדרית, וישנם סוגי ניתוחים ושיטות ניתוח מגוונות. כמו כל התהליכים להתאמה מגדרית, הם מותאמים לרצונותיו ולצרכיו של האדם הספציפי. בישראל, כל הניתוחים ניתנים במסגרת סל הבריאות באמצעות טופס 7, אך רק מגיל 18 ומעלה. ניתן לקבל ליווי של רופא משפחה טרנס-פרנדלי בתהליך.

עבור ניתוח לשינוי איברי המין בלבד, צעירים וצעירות מעל גיל 18 צריכים לפנות לוועדה להתאמה מגדרית בבית החולים תל השומר. בנוסף ניתן לפנות לוועדה זו מגיל 16 במטרה לשנות את סעיף המין במשרד הפנים. פרטי התקשרות לוועדה ניתן למצוא ברשימת המרפאות בסופו של עלון זה.

את מרבית ההליכים הרפואיים, מלבד ניתוח לשינוי איברי המין, ניתן לעשות גם באופן פרטי לפני גיל 18. הניתוחים הנפוצים ביותר הינם ניתוחים להגדלת חזה עבור נשים טרנסיות או עיצוב חזה גברי עבור גברים טרנסים.

להמלצות ויצירת קשר בכל נושא הקשת הטרונסית

ארגונים ושירותים בקהילה

מעברים - ארגון הגג של הקשת הטרונסית - 052-4776707 | info@maavarim.org
פייסבוק: "מעברים לקשת הטרונסית".

פרויקט לולה להעצמה נשית טרונסית (שירות של המרכז הגאה בתל אביב) גילי: 052-6499266

טרנסיות ישראל עזרה וסיוע לנשים טרונסות על רצף הזנות ומחוצה לו.
israeltrans.ngo@gmail.com | מנכ"לית לינור: 050-9234992

פרויקט גילה להעצמה טרונסית אשר פעיל בתחומי המשפט, הבריאות, הדיור והרווחה.
ceo@gilaproject.org במייל: ניתן לפנות בכל עניין

איגי - ארגון הנוער הגאה בפריסה ארצית. כולל קבוצות לצעירים וצעירות על הקשת הטרונסית.
ניתן לפנות באופן דיסקרטי בואטסאפ: 054-9119726 | 054-9119718 | office@igy.org.il

חוש"ן - חינוך ושינוי, הסברות בנושא להט"ב לבתי ספר ואנשי מקצוע

מרכאת לוינסקי - לאבחון וטיפול במחלות מין: 03-5373738

תהלה - עמותת הורים למען הורים להט"בים: 09-8855822 | contact@tehila.org.il

ברית הלביות - ארגון משפחות לילדים טרונס: 052-8907769 | alliancelioness@gmail.com

מרכאות אנדוקריניות

מרכאה להתאמה מגדרית - נוער. ביה"ח שיבא: inbal.shemesh@sheba.health.gov.il

המרכאה לנוער מגוון מגדר. היחידה לאנדוקרינולוגיה וסוכרת בילדים. ביה"ח לילדים ע"ש דנה-דואק, איכילוב: 03-6972513 | pend-clinic@tlvmc.gov.il

מרכאת קשת להתאמה מגדרית - בגירים, ביה"ח וולפסון. דרך מוקד זימון התורים במרכז הרפואי וולפסון: 03-5028111. בקביעת התור חשוב לציין כי התור מיועד למרכאה להתאמה מגדרית.

הוועדה להתאמה מגדרית החל מגיל 18 ביה"ח שיבא: 03-5302677, פקס: 03-5307866 או מייל: ziva.margalit@sheba.health.gov.il

אנשי טיפול

עו"ס להט"ב (ארצי, מחוזי, עירוני).

קליניקה לטיפול משפחתי- אגודת הלהט"ב. counseling@lgbtqcenter.org.il
מנוע חיפוש לאנשי טיפול (רופאי משפחה, פסיכאטרים, רופאים מקצועיים):
app.maavarim.org

הלנת חירום

בית דרוו - הלנת חירום לנוער להט"ב בסיכון בגילאי 12-18: 03-5164621

הגג הורוד - הלנת חירום לצעירים. ות להט"בים בגילאי 18-25: 03-3798341

אבני דרך - הוסטל ארוך טווח לצעירים/ות מעל גיל 18 בחולון: 03-3798340

דירות מעבר לצעירים וצעירות טרונסג'נדרים מעל גיל 18: 052-3953194

עריכה: יעל סיני, גל ויינשטיין, רועי מצר, ג"י האריס, רוזה בן ארי.

מבוסס על חומרים שנכתבו על ידי מעין שטנדל, מיכל סטולר, אילנה ברגר נינה הלוי,

תמר בן דוד ועמית כל.